

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0564r

Toto rozhodnutí nebylo právní mocí
dne: 24. 2. 2016
podpis: M. Chovanec 24. 2. 2016

V Praze dne 22. února 2016

C.j.: MV-164811-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali
, nar. : Novokujbyševsk – Ruská federace, a
roz. nar. 12. ujbyšev – Ruská federace, oba státní občané Ruské federace, oba trvale bytem
Stodůlky, (dále také „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), oba zastoupeni
dvokátem, se sídlem advokátní kanceláři
(dále také „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 9. 2015, č.j.: VS-4261/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatelé prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 požádali o udělení státního občanství České republiky na základě společné žádosti (dále také „žádost“). Žadatel má povolený trvalý pobyt na území České republiky ke dni 7. 9. 2006, a žadatelka ke dni 21. 6. 2006. Oba žadatelé jsou státními občany Ruské federace. Z manželství mají 2, již zletilé děti, dceru nar. státní občanku Ruské federace, která požádala o udělení českého státního občanství, a syna nar. který má české státní občanství od roku 2014.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 26. 2. 2015 přerušilo správní řízení o žádosti a žadatelé byli předvoláni k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra dne 24. 3. 2015. V dotčeném usnesení Ministerstvo vnitra výslovně vymezilo listiny, které mají na jednání předložit, a které jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Žadatelé byli poučeni o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění

skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelé byli poučeni, že mají podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání.

Ministerstvu vnitra bylo oznámeno převzetí právního zastupování žadatelů právním zástupcem a žádost o nahlédnutí do spisu. Ministerstvo vnitra dne 16. 3. 2015 obdrželo od žadatelů omluvu z ústního jednání stanoveného na den 24. 3. 2015 z důvodu nepřítomnosti žadatele na území České republiky a žádost o stanovení nového termínu ústního jednání. Dne 24. 3. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra prostřednictvím právního zástupce část požadovaných listin a žádost o prodloužení termínu k doložení zbývajících požadovaných listin. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 26. 3. 2015 bylo řízení o žádosti opětovně přerušeno do 22. 4. 2015 a žadatelé byli na tento den předvoláni na ústní jednání na Ministerstvo vnitra. Na vlastní žádost se dne 30. 3. 2015 dostavila na Ministerstvo vnitra právní asistentka ze sídla advokátní kanceláře právního zástupce za účelem nahlédnutí do spisu a pořízení úplné kopie spisu. Dne 10. 4. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra opětovnou žádost žadatelů o změnu termínu ústního jednání, které bylo stanoveno na den 22. 4. 2015, a to z důvodu účasti žadatelky na jednání na zastupitelském úřadu Spojených států amerických a z důvodu opětovného žadatelova pobytu mimo území České republiky. Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 22. 4. 2015 řízení o žádosti opětovně přerušilo do 30. 4. 2015 a na tento den předvolalo žadatele k ústnímu jednání. K ústnímu jednání se dostavili společně s právním zástupcem. Žadatel se na jednání vyjádřil k článku, který byl předmětem pohovoru k prokázání znalosti českého jazyka. Žadatel konstatoval, že byl obtížný, týkal se zdravotnické problematiky, která je žadateli vzdálena, a byly v něm použity výrazy, které jsou pro pochopení obtížné i v ruském jazyce. Žadatel také uvedl, že žije na území České republiky od roku 1998, kurzy českého jazyka nenavštěvoval pro pracovní vytíženost. Žadateli byl na jednání předložen článek z deníku Metro ze dne 30. 4. 2015. Zástupci Ministerstva vnitra konstatovali, že žadatel kladeným otázkám rozumí, článek byl schopen správně reprodukovat, pochopil jeho smysl, ale má problémy vyjadřovat se v českém jazyce, používá ruská slova a nepoužívá správné tvary.

Dopisem ze dne 20. 7. 2015 byli žadatelé informováni o možnosti seznámit se se spisem a s podklady pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žadatelé této možnosti využili a v rámci právního zastoupení se dne 3. 8. 2015 na Ministerstvo vnitra dostavila právní asistentka dotčené advokátní kanceláře, pořídila si úplnou kopii spisu.

Ministerstvo vnitra obdrželo dne 20. 8. 2015 vyjádření žadatelů k podkladům pro rozhodnutí. V dopise uvedli, že by Ministerstvo vnitra mělo u žadatele zohlednit

skutečnost, že absolvoval ústní jednání na Ministerstvu vnitra bez tlumočnicka, a že českému jazyku rozumí, čímž prokázal znalost českého jazyka. Dále je v dopise konstatováno, že žadatelé prokázali v rámci řízení a ústního pohovoru, že se jedná o spořádané osoby žijící na území České republiky dlouhou dobu s vybudovanými hlubokými vazbami k České republice, jejich komplexní integrace do české společnosti je plně ukončena a vzhledem ke svým příjmům nebudou zátěží pro sociální systém České republiky. Uvedli také, že v případě neprominutí dotčené podmínky u žadatele nemělo by Ministerstvo vnitra žádost zamítnout u obou žadatelů, neboť žadatelka znalost českého jazyka prokázala a beze zbytku splňuje další podmínky pro udělení českého státního občanství.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelé splňují podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky a po tuto dobu se zde převážně zdržují.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

Z obsahu evidence Rejstříku trestů nevyplývají o žadatelích žádné informace o jejich odsouzení. Žadatelé tak prokázali splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzení pro úmyslný trestný čin.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatelé na základě předložených dokladů splňují také podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností podle zvláštních právních předpisů, a to na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, na úseku veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplnil podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť neprokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „vyhláška“), a to pohovorem u Úřadu městské části Praha 13 dne 29. 1. 2014, jak vyplývá z protokolu o prokázání znalosti českého jazyka, jež je součástí spisu pod položkou č. 5. Žadatelka dotčenou podmínku splnila, neboť znalost českého jazyka prokázala (viz protokol ve spise založený pod položkou č. 10).

Vzhledem k tomu, že byla žadateli podána společná žádost o udělení českého státního občanství, Ministerstvo vnitra projednalo jejich žádost jako společnou žádost manželů a s ohledem na neprominutí nesplnění podmínky spočívající v neprokázání znalosti českého jazyka u žadatele, této žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 9. 2015, č.j.: VS-4261/835.3/2-2014, podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad. Na základě výzvy Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2015 byl rozklad následně odůvodněn.

V rozkladu je uvedeno, že žádost byla podána jako žádost společná a napadené rozhodnutí nevyhovuje žádosti jako celku, přičemž v daném případě žadatelka splňuje zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství. V důsledku toho žadatelé namítají porušení procesních práv účastníků řízení, (zásadu individuálního přístupu ke každému účastníku řízení), v daném případě žadatelky. Žadatelé namítají, že pokud Ministerstvo vnitra zamítlo paušálně celou žádost za situace nevyhovění podmínkám pouze jedním žadatelem, je takové rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť správní orgán neuvedl, proč tak učinil a proč neudělil české státní občanství žadatelce, která podmínky pro jeho udělení splnila. Napadené rozhodnutí tak zcela nedostatečně odůvodnil.

K nesplnění zákonné podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství je v rozkladu namítáno, že Ministerstvo vnitra v rozhodnutí nevzalo v potaz, že žadatel rozumí česky a bez problémů se česky domluví, což prokázal při pohovoru na jednání na Ministerstvu vnitra společně se svojí manželkou. Namítán je formalistický postup Ministerstva vnitra, když nesplnění podmínky Ministerstvo vnitra dovodilo pouze z výsledku a hodnocení pohovoru, který proběhl na Úřadu městské části Praha 13 dne 29. 1. 2014, a žádost zamítl, přestože žadatel v rámci řízení jazykovou znalost prokázal. Podle žadatelů se mělo Ministerstvo vnitra minimálně podrobněji a přezkoumatelným způsobem zabývat možností prominutí nesplnění této podmínky žadatelem. O prominutí dotčené podmínky bylo žadatelem požádáno. V této souvislosti žadatelé sdělují, že na území České republiky mají trvalý pobyt a žijí zde nadstandardní dobu, nežli požaduje zákon o státním občanství.

Žadatelé v rozkladu odkazují na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 47/2008, ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 2 As 55/2007, ze dne 31. 6. 2008, ze kterých podle jejich názoru vyplývá, že správní orgán rozhodující o státním občanství je povinen respektovat zásadu proporcionality či legitimního očekávání. Citují z Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 31/2005, ze dne 4. 5. 2006, podle kterého nelze požadavek plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu absolutizovat způsobem, který by byl rozporný se smyslem tohoto ustanovení, tj. zcela abstrahoval od závažnosti případného porušení zvláštního

právního předpisu a od okolností podstatných, pro zhodnocení této závažnosti či vůbec upustit při úvaze od zohlednění zásady proporcionality. Podle názoru Nejvyššího správního soudu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství předpokládá určitou intenzitu, tedy závažnost porušení předmětného předpisu a okolnosti protiprávního jednání žadatele musí být takové, aby bylo skutečně naplněno reálné riziko pokračování v porušování povinností ze strany žadatele. Z hlediska principu proporcionality se žadatelé opírají o shora uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu, (sp. zn. 5 As 47/2008, ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 2 As 55/2007, ze dne 31. 6. 2008), kdy je nutné hodnotit smysl a účel podmínky ve vztahu k charakteru a závažnosti uvedeného porušení.

Za zásadní nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žadatelé považují postup Ministerstva vnitra, který označily za postup v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, kdy se Ministerstvo vnitra nevypořádalo s vyjádřením účastníků řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí, které podrobně odůvodňují stanoviska žadatelů, aby jim bylo české státní občanství uděleno.

Žadatelé navrhují, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil a udělil jim české státní občanství, případně rozhodl tak, že uděluje české státní občanství žadatelce, která zákonné podmínky splňuje.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, když dne 29. 1. 2014 neprokázal znalost českého jazyka pohovorem před Úřadem městské části Praha 13, jak vyplývá z protokolu o prokázání znalosti českého jazyka, (dále také „protokol“), jež je součástí spisu pod položkou č. 5. K námitce spočívající ve formalistickém postupu Ministerstva vnitra, kdy nespĺnění podmínky Ministerstvo vnitra dovedilo pouze z výsledku a hodnocení znalosti českého jazyka ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 zákona o státním občanství, ministr vnitra konstatuje, že z tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že znalost českého jazyka žadatel prokazuje u úřadu příslušného podle místa trvalého pobytu žadatele, žádný jiný orgán ze zákona k tomu příslušný není. Ministerstvo vnitra v rámci řízení o žádosti splnění dotčené podmínky tedy posuzuje z relevantního zákonného podkladu, kterým beze sporu předmětný protokol je. Protokol pro účely řízení o žádosti deklaruje rozhodnou skutečnost, zda osoba žádající o české státní občanství znalost českého jazyka před příslušným

orgánem prokázala či nikoli. Ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pak umožňuje Ministerstvu vnitra podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství prominout, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele, které žadatel uplatnil, nebo které jsou správnímu orgánu známy, kdy například splnění dotčené podmínky brání jeho zdravotní nezpůsobilost.

K námitce žadatele, že Ministerstvo vnitra v rozhodnutí nevzalo v potaz, že rozumí česky a bez problémů se česky domluví, což prokázal při pohovoru na jednání na Ministerstvu vnitra dne 30. 4. 2015, ministr vnitra uvádí, že nemůže přisvědčit této námitce, neboť v protokolu z jednání na Ministerstvu vnitra je uvedeno, že Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel kladeným otázkám rozumí a článek byl schopen správně reprodukovat, a je zřejmé, že pochopil jeho smysl, nicméně má žadatel problémy s vyjadřováním v českém jazyce, v němž používá ruská slova a nepoužívá správné tvary. Uvedené tak neodpovídá kritériu vyhlášky č. 137/1993 Sb., tj. že žadatel má být schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života.

Ministr vnitra také konstatuje, že žadatel za účelem prominutí nesplnění dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství uplatnil jako důvod hodný zvláštního zřetele svůj vysoký věk. Ministr vnitra nehodnotí tento důvod jako relevantní důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by nesplnění dotčené podmínky prominul, neboť žadatel na území České republiky žije od roku 1998, tj. od svých 37 let. Za tuto dobu, cca 17 let, měl žadatel dostatek času, a také nízký věk k tomu, aby si český jazyk náležitě osvojil. Žadatel také uvedl, že kurzy českého jazyka neabsolvoval, protože byl pracovním vytížen. V této souvislosti tak nemohl být zohledněn důvod jeho pracovního vytížení, které vzhledem k žadatelově délce pobytu na území České republiky nebylo úměrné tomu, aby si nemohl český jazyk osvojit natolik, aby kritéria dotčené vyhlášky splnil. I žadatelův zájem o komunikaci v českém jazyce není jednoznačný, když na jednání na Ministerstvu vnitra uvedl, že v zaměstnání využívá český jazyk, dále zejména angličtinu a ruštinu, v autě poslouchá české rádio a v českém jazyce čte odbornou literaturu - finančnictví, a doma komunikuje rusky. Ministr vnitra neakceptuje ani námitku žadatele, že při jednání na Ministerstvu vnitra za účasti manželky neměl tlumočníka. Ministr vnitra se domnívá, že žadatel za její účasti nebyl odkázán jen sám na sebe, a jak vyplývá z protokolu, žadatel sice rozuměl kladeným otázkám, ale má problémy vyjadřovat se v českém jazyce, kdy používá ruská slova a nepoužívá správně tvary českých slov. Požadavek prokázání znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztíženo jeho tělesným handicapem či jeho mentální nezpůsobilostí, je základní a nezbytnou podmínkou pro žadatelovu sociální integraci do české společnosti a také jedním ze znaků existence úzkého, trvalého a faktického vztahu žadatele k českému státu a jeho občanům. Z tohoto pohledu pak nelze konstatovat za završenou ani žadatelovu integraci do české společnosti, když znalost českého jazyka v souladu s dotčenou vyhláškou neprokázal.

K námitce žadatelů, že se prvoinstanční správní orgán nevypořádal se skutečností, že žadatelka splnila všechny podmínky pro udělení českého státního občanství, ministr vnitra uvádí, že tomu tak není, neboť v napadeném rozhodnutí samostatně zhodnotil splnění podmínek uvedených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství i u žadatelky, a konstatoval, že je splnila. Avšak v návaznosti na skutečnost, že žadatelé při podání žádosti projevili vůli podat společnou žádost, rozhodl o ní jako o žádosti společné, podané ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 zákona o státním občanství. Ministr vnitra neshledává v tomto postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení, případně rozpor s oprávněnými zájmy žadatelů.

Pokud se týká judikatury Nejvyššího správního soudu, kterou žadatelé citují v rozkladu, ministr vnitra uvádí, že v daném případě žadatelé podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňují, což konstatuje v napadeném rozhodnutí i prvoinstanční správní orgán, tudíž jimi uváděná judikatura ve vztahu ke splnění této podmínky není důvodná. Ministr vnitra rovněž upozorňuje na část rozkladu, kde je vyjádřen návrh na udělení českého státního občanství ke 3 účastníkům řízení, nikoliv ke 2 účastníkům řízení, jak je shora uvedeno. V daném případě se jedná o dva účastníky řízení.

K námitce žadatelů, že se prvoinstanční správní orgán nevypořádal s jejich vyjádřením k podkladům pro vydání rozhodnutí, ministr vnitra musí přisvědčit této procesní vadě řízení, nicméně neshledal uvedené jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Podle názoru ministra vnitra uvedeným postupem nebyla způsobena nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na jednotlivé námitky obsažené v dopise ze dne 20. 8. 2015, ministr vnitra reaguje, jak je shora uvedeno.

Na základě shora uvedených skutečností se ministr vnitra domnívá, že napadeným rozhodnutím nebylo rozhodnuto v rozporu se zásadou legitimního očekávání.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

